

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

LA FÀBRICA DE CIMENT

Els escalencs de fa uns anys, com els d'ara i els que vindran, tenien els propis projectes, privats i públics, per a millorar la vida i el benestar de les famílies i de tot el poble en general.

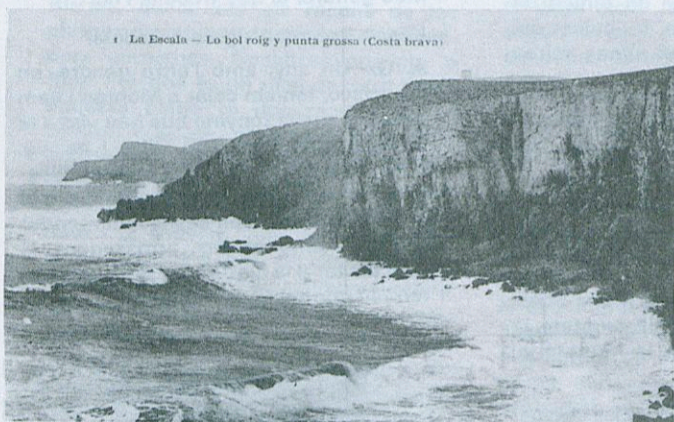
Allà pels anys vint ja es parlava en el nostre poble de crear **llocs de treball**, buscant altres camins que no fossin els que s'originaven de la pesca.

Se cercava quelcom més que donés feina a qui no en tenia, i que en donés més al qui en tenia poca.

Llegim en la revista escalenca «Costa Brava», de juny del 1920, que a Barcelona s'analitzà la pedra del paratge escalenc conegut per «les Planasses», i que donà uns resultats satisfactoris per a l'obtenció de ciment-asfalt d'una bona qualitat.

Com sol succeir en aquests casos, l'optimisme s'apoderà fàcilment de la gent i va fer que es visquessin moments d'eufòria i d'un cert il·lusionisme que escapa de les realitats pròpies de la vida escalenca de principis de segle.

Es feren alguns projectes per a la construcció d'una **fàbrica de ciment**. Ja es parlava de **80 llocs de treball** –tots de l'Escala– i es pensava també en la producció de **100 tones diàries de ciment** i que el principal magatzem de distribució per a tota la província s'instal·laria a l'Escala.

Les Planasses, Bol Roig, Punta Grossa, Papanances, Miladones,... fascinadors racons d'una costa molt nostra, prop dels quals es projectava, allà pels anys 20, construir la fàbrica de ciment de la que us parlem.

Es projectava transportar gran part del ciment per mar, cosa que hagués donat pas a la creació d'una flota de cabotatge, recordant aquella que, a finals del segle passat i a principis de l'actual, transportava a la nostra vila, sobretot, sal i garrofes, i que s'emportava a la tornada, aprofitant el viatge, pins tallats i pelats que es dipositaven en grans piles a la platja, a l'espera que arribés un veler per a emportar-se'ls.

El que més il·lusionava al poble de l'Escala, de sempre, era la **construcció d'un port a la Clota**. Amb ocasió de parlar-se de la imaginària fàbrica de ciment, s'assegurà que el port seria una realitat.

Ja tenim, doncs, aquells bons escalencs més contents que unes pasqües. Els comerciants, els pocs que hi havia a l'època, també es fregaven les mans de contents, sobretot els **cafeters, taverners i fondistes** que preveien veure augmentat el número de passants per l'Escala.

Però com dèiem al principi, i tal com ho hem pogut constatar els escalencs de generacions posteriors, tot fou una il·lusió que només serví perquè aquella bona gent visqués uns dies sense pensar en les preocupacions diàries, que no eren poques, però que sabien suportar-les molt resignats.

L'Hotel-Sanatori s'hauria trobat a dues passes de les Ruïnes d'Empúries, les excavacions de les quals es trobaven en ple creixement, aquella època.

HOTEL SANATORI

Un altre dels projectes dels quals aquells mateixos dies es parlava a l'Escala era el de la construcció d'un Hotel Sanatori a la zona anomenada «Les Coves», entre les platges de «les primeres sorres» i la del «Portitxol».

Els plànols presentats eren signats pels promotors de l'obra els senyors **Carles de Miquel, Pere Villanueva i Joan Pi**, metge de l'Escala, i varen ésser aprovats, per **Reial Ordre**, a proposta de la **Direcció General d'Agricultura, Mines i Monts**.

L'esmentat Hotel-Sanatori havia d'ésser destinat a convalescents, anèmics, individus de dèbil constitució i a tots els que anaven cercant esbarjo i descans per a reprendre llurs forces perdudes.

El lloc escollit era molt encertat com atractiu turístic, en trobar-se a pocs metres de les **Ruïnes d'Empúries**, les excavacions de les quals feia ben pocs anys que havien començat i que cada dia eren més visitades.

Per conseqüent, la coneixença d'aquest balneari es donava per descomptada en trobar-se a laombra d'aquest gran monument arqueològic com és Empúries, nom que ja es començava a deixar sentir amb molta insistència per Europa.

I pel que respecta a la finalitat d'aquest sanatori, sembla que el lloc estava molt ben encertat, **segons l'opinió d'un director d'un famós balneari suís**, en una de les seves visites a les Ruïnes emporitanes.

La realització d'aquesta important obra per a l'Escala semblava molt decidida, ja que els plànols ja havien estat redactats per l'arquitecte **Guillem Busquets de Barcelona**. Fins i tot, aquest tècnic ja es disposava a traslladar-se a l'Escala per a dirigir els treballs d'emplaçament de l'edifici i dependències de l'eventual hotel-sanatori.